

گرامی باد اول ماه مه روز تجلی همبستگی کارگران سراسر جهان!

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست فرارسیدن اول ماه مه ۲۰۱۷ (۱۱ اردیبهشت) ۱۳۹۶ را به همه کارگران شادباش میگوید.

کارگران مبارز!

در سال ۱۸۸۶ در اعلامیه فراخوان کارگران به شرکت در تظاهرات اول ماه مه در آمریکا چنین نوشته شده بود.

«یک روز شورش - نه آرامش! روزی که حرف، حرف سخنگویان لاف زن نهاد های اسیر کننده طبقه کارگر جهانی نباشد. روزی که طبقه کارگر قوانین خویش را برپا دارد و قدرت اش را دارد که این قوانین را به اجرا دریاورد. قوانینی که تماما خلاف موافقت استثمارگران و حکمرانان بر سر نوشت طبقه کارگر است. روزی که نیروی عظیم کارگران متحد در برابر قدرتی که امروز بر سر نوشت همه انسانها حکم میراند، صف آرائی میکند..» در آن زمان حق با رفقای ما بود و آنها بدرستی دریافته بودند که در مصاف کار و سرمایه، نیروی کار تنها به قدرت متحد و انقلابی خود متکی است و در این مبارزه تاریخی و جهانی دو دنیا در مقابل هم قرار گرفته اند، دنیای سرمایه و دنیای کار؛ دنیای سرمایه داری و دنیای سوسیالیسم!

چرا از طبقه کارگر جهانی و قوانین اش صحبت میشود که تماما خلاف موافقت استثمارگران و حکمرانان بر سر نوشت طبقه کارگر است؟ چون راستا و چشم انداز مبارزه اردوی کار بر علیه سرمایه در سراسر جهان یکی است. محو ستم و استثمار و تمام تبعات ویرانگر ناشی از آن؛ ایجاد نظامی که در آن استثمار فرد از فرد، کارمزدی و فقر و بیکاری و جنگ و کشتار رخت بر بسته باشد.

اول ماه مه تجلی اتحاد و همبستگی مبارزاتی کارگران جهان برای رسیدن به چنین اهدافی است و بی تردید مبارزه کارگران ایران نیز بمثابه گردانی از طبقه کارگر جهانی در این راستا طی طریق میکند.

کارگران مبارز!

تعرضات نظام سرمایه داری به طبقه کارگر و زحمتکشان در سراسر جهان، تشدید تضاد بین کار و سرمایه، تشدید تضاد بین امپریالیستها که بصورت جنگهای خانمانسوز و ویرانگر نیابتی و غیر نیابتی برای تجدید تقسیم مناطق نفوذ جریان دارد، اظهار من الشمصص است. و تکرار مکرر این همه فجایع بویژه برای میلیونها کارگر و زحمتکشی که با خون و پوست خود آن را لمس میکنند، دردی را دوا نخواهد کرد. در جهانی که هشت نفر از ثروتمندترینهای اش به اندازه ۳ میلیارد و ۶۰۰ میلیون نفر بقیه مردم، ثروت در اختیار دارند. صحبت کردن از عدالت و نظام آزادیهای واقعی افسانه ای بیش نیست. ثروت بادآورده اقلیتی سرمایه دار ستمگر و استثمارگر و تشدید فقر و نداری و جنگ و آوارگی برای طبقه کارگر و محرومان جامعه، نمود واقعی و چهره عریان نظام استثمارگرانه سرمایه داری و استمرار تاکنونی آن در جهان است که باید با گسترش مبارزات طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه به عقب رانده شده و سرانجام سرنگون گردند تا جوامع

بشری بتوانند در آزادی کامل بر سرنوشت خویش حاکم شوند و برستم و استثمار ، سرکوب ، جنگ و سایر تبعات ویران کننده نظام سرمایه و سود پایان دهند.

در کشور ما ایران نیز صاحبان سرمایه و ثروت که بوسیله حاکمیتی مذهبی و ارتجاعی قدرت را در دست دارند، بعنوان یکی از کشورهای سرمایه داری جهان از این قانون مستثنی نیست. اینجا صاحبان سرمایه با تکیه بر قوانین مذهبی و سیاست سرکوب آزادیهای سیاسی و مدنی، جلوگیری از شکلگیری تشکلهای مستقل سندیکائی و احزاب و سازمانهای کارگری زمینه های تشدید استثمار و سودآوری سرمایه را برای سرمایه داران داخلی و خارجی بیش از پیش فراهم مینمایند.

نظام سرمایه داری و دولت مکتبی آن در ایران، شرایطی را بوجود آورده است که کارگران ایران از بسیاری حقوق شناخته شده شهروندی محروم هستند. حق تشکل و اعتصاب ندارند ، نمیتوانند حزب طبقاتی خود را تشکیل دهند، از تامین و تضمین شغلی ، بیمه های اجتماعی فراگیر و مکفی محرومند، اجازه برگزاری مراسم مستقل اول ماه مه بمنظور طرح خواست ها و مطالبات شان را ندارند. به یمن فضای امنیتی و سیاست سرکوبگرانه دولت، کارفرماها از پرداخت بموقع حقوق و دستمزد ناچیز کارگران نیز خود داری میکنند. اعتراضات و اعتصابات آنها با دستگیری و زندان و شکنجه مواجه میشود. اضافه بر اینها، گرانی ، بیکاری ، بی مسکنی ، تبعیضات جنسی و ناهنجاریهای اجتماعی بیشمار یکی ، دیگر از مشکلات کمرشکن توده های زحمتکش مردم است.

سال گذشته برغم تشدید خفقان و سرکوبگریهای نظام سرمایه داری حاکم بر ایران ، مبارزات کارگران در شکل اعتصابات ، تظاهرات و اشکال دیگر مبارزه بر علیه تعرض بیرحمانه سرمایه داران و دولت سرکوبگر آنها ابعادی گسترده یافت . متعاقب کارگران ، دانشجویان ، جوانان ، زنان ، معلمان و خلقهای تحت ستم نیز به اشکال مختلف خواستار تحقق خواست ها و مطالبات خود شدند. روشن است که باتشدید شکاف طبقاتی و تداوم ستمگری و سرکوبگری طبقه حاکم، مبارزات کارگران و زحمتکشانشان هرچه گسترده تر خواهد شد . هم اینک طلیعه تشدید مبارزه طبقاتی و اعتلای جنبش کارگری در حال دمیدن است.

در این میان حضور نظامی امپریالسم آمریکا ، روسیه و دولتهای ضد انقلابی و مرتجع منطقه بمنظور تحقق اهداف تجاوزکارانه و سلطه طلبانه خویش در منطقه و تشدید تهدیدات اقتصادی و حملات نظامی ، و شرکت عملی جمهوری اسلامی در جنگهای منطقه از یکسو به نظام ارتجاعی حاکم این فرصت را داده است تا سرکوب حرکتهای اعتراضی و جنبشهای اجتماعی داخل را با دلایل عوامفریبانه ای نظیر، ضرورت حفظ «منافع ملی» و «امنیت ملی» و مقابله با خطر حمله خارجی و غیره توجیه کند. از سوی دیگر با سرکار آمدن ترامپ در آمریکا اپوزیسیون های بورژوائی ، ناسیونالیستی و مذهبی و ارتجاعی نیز خود را آماده بازی خطرناک در بساط امپریالیستها و دول ارتجاعی منطقه میکنند. در چنین شرایطی اول ماه مه فرصتی است تا طبقه کارگر ضمن طرح خواست ها و مطالبات اقتصادی و صنفی خود ، درخواست های سیاسی را نیز در دستور قراردادده و همزمان بارائه آترناتیو خود به افشای دشمنان طبقاتی خویش در همه ابعاد آن، همت گمارد.

این واقعیت از روز روشن تراست که مبارزه برای رسیدن به آزادی ، پایان دادن به ستم و استثمار و جنگ

و کشتار جز به نیروی پرتوان طبقه کارگر و توده های زحمتکش مردم میسر نیست. و مهمترین سلاح طبقه کارگر در این مبارزه وحدت و تشکیلات است.

روز اول ماه مه ، شعارهای مطالباتی اقتصادی و سیاسی تمام بخش های کارگری راطرح و خواستار وحدت وتشکل کارگران برای تحقق آنها شویم ! بموازات برخی از تشکل های کارگری ، سازمان اتحاد فدائیان کمونیست بمثابة تشکلی از کارگران وزحمتکششان کمونیست ازروزها قبل طی بیش از ده تراکت و نوشته مختلف به برخی از شعارها ومطالبات طبقه کارگر اشاره نموده وخواستار طرح و مبارزه برای تحقق آنها شده است.

کارگران مبارز ! روز اول ماه مه را به مبارزه برای وحدت وتشکل ، به مبارزه برعلیه امپریالیسم وارترجاع داخلی و به مبارزه برای تحقق شعار کار، مسکن ، آزادی تبدیل کنیم.

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر!

زنده باد اتحاد وهمبستگی کارگران سراسر جهان!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی ایران

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

دهم اردیبهشت ماه ۱۳۹۶